

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 5. De loco quodam Horatij aduersus sententiam cuiusdam, qui cum
corrupt, disputatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

in monte Ida: ubi pastores & bubulci quotannis
autumnum sacrificant. Pausanias mortuum in
gione Laconica tradit, antequam in Siciliam pete-
niret: sepulcrumque in monte qui ex eo Anchias
cetur. Virgilius in Sicilia: quam opinionem
esse ait Eustathius. Cato, ut a Seruio relatum
cum Aenea filio in Italiam peruenisse.

Versus Græcus in eos qui robusti cum sint, mer-
ita tamen, emendatus.

CAPVT IIII.

MENDICIOS quosdam videmus, qui medicam
di victus quasi artem quãdam faciunt, quã
eum robusto sint corpore, & validis lacertis, languor
tamen & ignavia ita dediti sunt, quiduis ut malum
quã laborẽ & industria sua sibi vnde viuant que-
rere. eis veterẽ versũ iubemur panem dare: & in
per quasi pro opsonio pugnum impingere: illud que-
dem; quia homini panem petenti negare, vix homi-
nis videtur; hoc autem, vultiscant ab illa fœda parte
di victus ratione abstinere, & intelligant se bonis con-
nibus merito odiosos esse. Versus Græcus hic est:

Δὸς ἀροῦν πᾶσι, καὶ δὲ δὴλον ὄψων' αὐτῶν.

est autem versus ἀρέφαλον, ut cuius prima syllaba
breuis sit. Aliter eum ab Eustathio & legi & exponi
scio, sed, ut suum cuique, mea mihi interpretatio ma-
gis arridet.

De loco quod a Horatij aduersus sententiam cuius-
dam, qui eum corrupti, disputatum.

CAPVT V.

HORATIUS cùm veteres tragicos ac comicos
Latinos in componendis Iambicis versibus
tẽ negligentes fuisse dixisset: indignamq. eis veniam
datam

nam esse: quærit, num idcirco si quis scripturus sit, eum negligentiam imitari debeat, & ut Teucer sub Alacis clypeo, ita sub auctoritate eorum latere; an potius imitari severitatem ac diligentiam Græcorum, qui tantam sibi licentiam non sumpserunt, sed versus multo certioribus, multoque arctioribus legibus adstrinxerunt. Tum subiicit, eum qui nihil aliud in scribendo studeat nisi ut tutus sit à reprehensibilibus, & ut se aliorum exemplo tegat; neque ulterius cauet, quam ne quid admittat, in quo veniæ spem promptam ac paratam non habeat; nullam laudem mereri: sed, ut liberalissimè cum eo agatur, hoc tantum dici posse, eum vacare culpa. Hortatur ergo Pisones, ne id sibi satis esse ducant: sed versent diurna ac nocturna manu Græcos poëtas, & ad eorum exemplum scripta sua dirigere conentur. Versus autem quibus id præcipit, hi sunt:

Non quisvis videt immodulata poemata iudex

Et data Romanis venia est indigna poëtis.

Idcirco vager, peccemq; licenter: an omnes

Visuros peccata putem mea: tutus & intra

Spem venia cautus, vitavi denique culpam,

Non laudem merui. vos exemplaria Græca

Nocturna versate manu, versate diurna.

Tutus, inquit, id est, si tantum me tutum alieno exemplo præstitero; & si cautus fuero intra spem veniæ: neque aliud cautero, quam ne illos quasi cancellos & limites transiliam, intra quos eandem veniam sperare possum, quæ iam aliis antè concessa est: culpam denique vitasse, non laudem meruisse dicar. Quæ sententia cum & vera & perspicua sit: quidam tamen, qui eam non intelligeret, ausus est locum depravare: & ubi rectè legebatur, *intra spem venia*, quasi pro im-

Mureti
Lectiones
III
25

perio iubere, ut legatur, *extra spem venia*. Verba
 subieci, è quibus hominis & cautio & modestia
 nosceretur. Mendosè in omnibus libris legatur
intra spem venia cautus, quæ scriptura mirè sortis
 omnes, qui in hanc Epistolam commentarios scrip-
 runt. Ego autem coniectura ductus, & ab ipsius
 tatis voce admonitus, locum corruptum ita emen-
 davi: & *extra spem venia cautus*. Neque hoc satis ad
 sanctionem. Si quis dissentire audeat, è doctorum no-
 mero summo iam iri. Sed ipsum audire præstat. Sic
 inquit, *legendum, quicquid obstrepant semidocti seu
 indocti quidam. Nam quid peruer sui lectione vulgata* : Hæc
 ille. Mihi verò siue semidocto, siue etiam, si quis
 malit, indocto seu quidocto ille planè extra spem
 venia peccasse in Horatiū nō hoc tantum loco videtur.

Alius Horatij locus illustratus. CAP. VI.

HORATII versus sunt è primo Epistolarum:

Rupit Hyarbitan Timagenis emula lingua

Dum studet urbanus, tenditq; disertus haberi.

Quos in versus decuit interpretem illum, qui quic-
 quid vsquam viderat, legerat, audierat, somniauerat,
 αὐτῶ τῶ δουλεύω in commentarios suos congregabat, sic
 Timagene, si quid haberet, dicere. Et tamen in prioribus
 editione silentium: in posteriori pauca quædam et
 Suida. Prætermittenda certè non erant, quæ de eo leguntur
 apud Senecam libro tertio De ira: ex quibus & Timagenis
 maledicentia & cõtumax animus, & Augusti comitas ac
 facilitas optimè cognoscitur. Ad hæc poterant & illa
 Plutarchi, ex libro De discrimine actus latoris & amici.
 Τιμαγένης ἐξέπεσε τῆς Καίσης & φιλοῦ
 ἐλευθέρου μὲν ἐδέποτε φωνῆ χρησάμενος. ἐν ᾧ τοῖς συμπε-
 σίοις, καὶ τοῖς ἀπειράτοις ἐκάσποτε πρὸς ἐδ' ἠπηνουῦ ἀπεδύω. ἄλλ'
 ὅ, τὶ δ'